

പാനിയം - സംഖ്യ പതിനൊന്ന് പതിനൊന്ന്

പതിനൊന്ന്, പതിനൊന്ന്: ദാനിയേലിന്റെയും
വെളിപ്പാടിന്റെയും പ്രവചനാത്മക സാക്ഷ്യം

Jeff Pippenger
2025-08-09

പാനിയത്തിന്റെ പഠനത്തിൽ ഈ ഘട്ടത്തിലെത്തുന്നത് എനിക്ക് ഒരു ദീർഘപ്രക്രിയയായിട്ടുണ്ട്; “പതിനൊന്ന്, പതിനൊന്ന്” എന്ന ശീർഷകം, യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹം ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകവും വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകവും രണ്ടും ഏകോപിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലും പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിലും ദൈവജനത്തിന്റെ മുദ്രയിടലിന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ ആന്തരികവും ബാഹ്യവും ആയ രേഖകൾ അവതരിപ്പിച്ചുവെന്നതു ഊന്നിപ്പറയുവാനാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ്, ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന പതിനൊന്ന്—പതിനൊന്ന് എന്ന രണ്ട് രേഖകൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ പ്രവാചകചരിത്രങ്ങൾ വർത്തമാനസത്യമായി വന്ന സമയത്തോളം മുദ്രയിട്ടിരുന്നതായിരുന്ന വെളിപ്പാടിലുള്ള പ്രവചനം മുദ്രവിലക്കുവാനുള്ള ഒരു കല്പന ഉണ്ടാകുന്നു.

അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനവചനങ്ങളെ മുദ്രയിടരുതു; കാരണം സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു. അന്യായം ചെയ്യുന്നവൻ ഇനിയും അന്യായം ചെയ്യട്ടെ; അശുദ്ധനായവൻ ഇനിയും അശുദ്ധനായിരിക്കട്ടെ; നീതിമാനായവൻ ഇനിയും നീതി പ്രവർത്തിക്കട്ടെ; വിശുദ്ധനായവൻ ഇനിയും വിശുദ്ധനായിരിക്കട്ടെ. വെളിപ്പാട് 22:10, 11.

പരിശോധനാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള “സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു” എന്നതും, “യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട്” മുദ്രവിയുക്തമാകുന്ന “സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു” എന്നതും ഒന്നുതന്നെയാണ്.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട്; ദൈവം അതു അവനു കൊടുത്തതു, വേഗത്തിൽ സംഭവിക്കേണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ തന്റെ ദാസന്മാർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു; അവൻ തന്റെ ദൂതൻ മുഖാന്തരം അതു തന്റെ ദാസനായ യോഹന്നാനെ അറിയിച്ചു സൂചിപ്പിച്ചു. യോഹന്നാൻ ദൈവവചനത്തിനും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിനും താൻ കണ്ട സകലത്തിനും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ വായിക്കുന്നവനും കേൾക്കുന്നവരും അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് കാത്തുകൊള്ളുന്നവരും ഭാഗ്യവാന്മാർ; കാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് 1:1-3.

യൂദാ ഗോത്രത്തിലെ സിംഹം 2023-ലെ ജൂലൈയിൽ മധ്യ രാത്രിയുടെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശം വന്ന തുടർച്ചയായ ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ "യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിച്ചം" മുദ്രവിടുമ്പോൾ, ആ മുദ്രവിടുലിൽ അവൻ "പൽമോനി," അതായത് അത്ഭുതകരമായ എണ്ണ എന്ന വൻ, അല്ലെങ്കിൽ രഹസ്യങ്ങളുടെ എണ്ണ എന്ന വൻ ആകുന്ന എണ്ണ വെളിച്ചം ഉൾപ്പെടുന്ന. ഈ സത്യം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുക എന്നത് ഒരു ലക്ഷ്യം നാല്പത്തിനാലായിരം പേരെ മുദ്രവിടുന്ന പരീക്ഷണപ്രക്രിയയിൽ പരാജയപ്പെടുന്നതാകുന്ന.

ഞാൻ നിങ്ങളെ മാനസാന്തരത്തിനായി ജലത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ എന്നേക്കാൾ ശക്തനായവൻ ആകുന്നു; അവന്റെ ചെരിപ്പ് ചുമക്കുവാൻ പോലും ഞാൻ യോഗ്യനായിട്ടില്ല; അവൻ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിലും അഗ്നിയിലും സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും. അവന്റെ ചുറ്റുവട്ടി അവന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നു; അവൻ തന്റെ കളളം നന്നായി ശുദ്ധീകരിച്ച് തന്റെ ഗോതമ്പ് കളപ്പുരയിൽ ചേരിക്കും; എന്നാൽ തോലിനെ കെടാതിരിക്കുന്ന അഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. മത്തായി 3:11, 12.

"ഈ ശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയ എത്ര വേഗത്തിൽ ആരംഭിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പറയാൻ കഴിയില്ല; എങ്കിലും അത് അധികകാലം താമസിക്കുകയില്ല. തന്റെ കൈയിൽ അരിവാൾ ഉള്ളവൻ തന്റെ ആലയത്തെ അതിന്റെ നൈതിക അശുദ്ധിയിൽനിന്നു ശുദ്ധീകരിക്കും. അവൻ തന്റെ കളളം സമൃദ്ധമായി ശുദ്ധീകരിക്കും." Testimonies to Ministers, 372, 373.

മുദ്രവിടുലിന്റെ സമയത്തെ ഒരു പ്രവാചകീയ പരീക്ഷണപ്രക്രിയയായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പ്രവചനരേഖകൾ അത്യന്തം സമൃദ്ധമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകവചനത്തെ പഠിക്കുന്നതിൽ ശരിയായതോ തെറ്റായതോ ആയ രീതിശാസ്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥിയുടെ പ്രവണതയും കഴിവും അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ആ പരീക്ഷണപ്രക്രിയ നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈ സത്യവും പ്രചോദിത രേഖയിൽ ധാരാളമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ നാല് ബാലന്മാരെക്കുറിച്ച് ചർച്ച, സകല വിദ്യയിലും ജ്ഞാനത്തിലും ദൈവം അവർക്ക് അറിവും നൈപുണ്യവും നൽകി; ദാനിയേലിനേ സകല ദർശനങ്ങളെയും സ്വപ്നങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ബോധവുമുണ്ട് വായിരുന്ന. രാജാവ് അവരെ തന്റെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ നിർണ്ണയിച്ച ദിവസങ്ങൾ അവസാനിച്ചപ്പോൾ, ഷബ്ബത്ത് വാരുടെ പ്രഭു അവരെ നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. രാജാവ് അവരോടു സംസാരിച്ചു; അവരെക്കൊണ്ടിടലും ദാനിയേൽ, ഹന്നയ്ക്കു വാ, മീശായേൽ, അസർയ്ക്കു വാ എന്നിവരെപ്പോലെയുള്ളവർ ആരും കണ്ടെത്തപ്പെട്ടില്ല; അതുകൊണ്ട് അവർ രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു സേവിച്ചു. ജ്ഞാനത്തെ യും വിവേകത്തെ യും സംബന്ധിച്ച സകല കാര്യങ്ങളിലും രാജാവ് അവരോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ, തന്റെ സർവ്വ രാജ്യത്തെ മുമ്പെ വായിരുന്ന സകല മന്ത്രി വാദികളെയും

ജ്യോതിഷികളെയും അപേക്ഷിച്ച് അവരെ പത്തു ദിവസം ശിക്ഷിക്കാൻ അവിൻ കണ്ടെത്തുക. ദാനിയേൽ 1:17-20.

പ്രവാചക വ്യാഖ്യാനത്തിലെ പ്രധാന നിയമമെന്നാൽ, സത്യം രണ്ടുപേരുടെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നതാണ്; ആ തത്വത്തിൽ വിശ്വാസം പുലർത്താത്തവർ സ്വയം പരാജയത്തിനായി തങ്ങളെ ഒരുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുദ്രയിടുന്ന കാലഘട്ടത്തിലെ പരീക്ഷണപ്രക്രിയയിലെ ഒരു ഘടകം, ദാനിയേലും യോഹന്നാനും അധ്യായം പതിനൊന്നിലും വാക്യം പതിനൊന്നിലും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായി ഉള്ള ചരിത്രങ്ങളുടെ ബന്ധം തിരിച്ചറിയുന്നതിനെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

“വെളിപ്പാട് ഒരു മുദ്രയിട്ട പുസ്തകമാണ്; എന്നാൽ അത് തുറന്നിരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകവും ആകുന്നു. ഈ ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിലെ അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ സംഭവിക്കേണ്ട അത്ഭുതകരമായ സംഭവങ്ങളെ അത് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ നിശ്ചിതങ്ങളാണ്; അവ ഗൂഢവുമായും ഗ്രഹിക്കാനാവാത്തവയായും അല്ല. ഇതിൽ ദാനിയേലിൽ ഉള്ളതുപോലെ അതേ പ്രവചനരേഖ തന്നെയാണ് വീണ്ടും എടുത്തുപറയപ്പെടുന്നത്. ചില പ്രവചനങ്ങൾ ദൈവം ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു; അവയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നത് അങ്ങനെ കാണിച്ചുതരുന്നു. മഹത്തായ പ്രാധാന്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെ കർത്താവ് ആവർത്തിക്കുന്നില്ല.”

Manuscript Releases, volume 9, 8.

ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും പുസ്തകങ്ങൾ രണ്ടു സാക്ഷികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരവും രണ്ടു സാക്ഷികളായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആ അധ്യായത്തിലെ പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിൽ, ഏലിയാവും മോശെയും മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആ രണ്ടു സാക്ഷികൾ, തിളക്കുന്ന എണ്ണയിൽ യോഹന്നാനും സിംഹക്കുഴിയിൽ ദാനിയേലും മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു. ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം ദാനിയേലും യോഹന്നാനും മുഖേനയും, ഏലിയാവും മോശെയും മുഖേനയും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന പരിശോധനാപ്രക്രിയയിൽ വിജയിക്കേണ്ടതിന്നു, സത്യം രണ്ടു സാക്ഷികളുടെ മേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും, ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും പുസ്തകങ്ങൾ രണ്ടു സാക്ഷികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നും, ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം ഏലിയാവും മോശെയും എന്ന നിലയിലും, ദാനിയേലും യോഹന്നാനും എന്ന നിലയിലും മുൻകൂട്ടി പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും ഒരു വിദ്യാർത്ഥി മനസ്സിലാക്കണം.

ദാനീയേലിലും വെളിപ്പാടിലും “പതിനൊന്ന്”, “പതിനൊന്ന്” എന്ന താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവാചകസത്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ലഘുസാമ്പിൾ മാത്രമാണ് ഈ സത്യങ്ങൾ. പാൽമോണിയായി ക്രിസ്തു ആരണ്ട ഭാഗങ്ങളുടെ ഒത്തുചേരലിൽ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി; അതുപോലെ തന്നെ പതിനൊന്ന് കൂടെ പതിനൊന്ന് ഇരുപത്തൊന്നിരണ്ടാകുന്ന പൂർണ്ണമായും, അതുപിന്നെയും ഇരുന്നൂറ്റൊമ്പതിന്റെ ദശാംശമോ പത്തൊന്നിലൊന്നോ ആകുന്ന പൂർണ്ണമായും, ഇരുന്നൂറ്റൊമ്പതിന്റെ ദൈവികതയും മനുഷ്യത്വവും ഏകീകരിക്കപ്പെടുന്ന തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണെന്നു കാണിച്ചു. “ഇരുന്നൂറ്റൊമ്പതിന്റെ ദൈവികതയും മനുഷ്യത്വവും ഏകീകരിക്കപ്പെടുന്ന തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പൂർണ്ണമായും പാൽമോണി രണ്ടാം സാക്ഷികളിലും അധികമായി സ്ഥാപിച്ചു; അതുതന്നെ ക്രിസ്തു വീണ്ടുപോയ ജഡത്തെ തന്റെ മേൽ എടുത്തപ്പോൾ സംഭവിച്ച അവതിരണത്തിന്റെ ഒരു വിവരണമാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, സുവിശേഷത്തിന്റെ ആവശ്യകതകൾ നിറവേറ്റുവാൻ അവർ സന്നദ്ധരായാൽ, ക്രിസ്തു തന്റെ ദൈവികതയെ നമ്മുടെ മനുഷ്യത്വവുമായി ഏകീകരിക്കാൻ സന്നദ്ധനാകുന്ന പൂർണ്ണമായും മാതൃക അവൻ മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു. ആകയാൽ ദൈവികതയും മനുഷ്യത്വവും രണ്ടാം സാക്ഷികളാകുന്ന പൂർണ്ണമായും.

പരീക്ഷണകാലം അവസാനിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് തുറന്നു വെളിപ്പെട്ട “യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട്”യിൽ, യേശു ദൈവത്തിന്റെ “വചനം” ആണെന്നതും ഉൾപ്പെടുന്നു.

ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവമായിരുന്നു. അവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. സകലവും അവനാൽ ഉളവായി; ഉളവായതൊന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉളവായിട്ടില്ല. അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ആ ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു. വെളിച്ചം ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു; ഇരുട്ടോ അതിനെ ഗ്രഹിച്ചില്ല. യോഹന്നാൻ 1:1-5.

ബൈബിൾ ദൈവത്തിന്റെ “വചനം” ആകുന്നു; ക്രിസ്തു ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ഏകീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ, ബൈബിൾ പഴയനിയമത്തിന്റെയും പുതിയനിയമത്തിന്റെയും രണ്ട് സാക്ഷികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ഇവരാണ് വെളിപ്പാട് അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നിലെ മോശയും ഏലീയാവും കൂടിയവർ.

“രണ്ടു സാക്ഷികളെക്കുറിച്ച് പ്രവാചകൻ ഇങ്ങനെ കൂടി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: ‘ഇവർ ഭൂമിയുടെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കുന്ന രണ്ടു ദലിവുമരങ്ങളും രണ്ടു നിലവിളക്കുകളും ആകുന്ന ‘നിന്റെ വചനം,’ എന്നു സങ്കീർത്തനകാരൻ പറഞ്ഞു. ‘എന്റെ കാലിൻ ദീപവും എന്റെ പാതയ്ക്കു പ്രകാശവും ആകുന്ന പൂർണ്ണമായും വെളിപ്പാട് 11:4;

സങ്കീർത്തനം 119:105. ഈ രണ്ടു സാക്ഷികൾ പഴയ നിയമത്തിന്റെയും പുതിയ നിയമത്തിന്റെയും തിരുവെഴുത്തുകൾക്കുമാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. The Great Controversy, 267.

രണ്ടു സാക്ഷികൾ രണ്ടും ഒലിവുമരങ്ങളും രണ്ടും നിലവിളക്കുകളും പഴയതും പുതുതുമായ നിയമങ്ങളും ആകുന്നു; ഇവയെ ആ അനുച്ഛേദത്തിൽ "നിന്റെ വചനം" എന്ന് പ്രതിനിധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ശരണകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ് യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹം മുദ്രവിമോചനം ചെയ്യുന്ന "യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട്" എന്നതു, ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിൽ ഒരാളാകുവാൻ സ്ഥാനാർത്ഥികളായിരിക്കുന്നവരെ പരീക്ഷിക്കുന്ന "അവസാനത്തെ ജ്ഞാനവർധന" ആകുന്നു. "അവസാനത്തെ ജ്ഞാനവർധന" പത്തു കന്യകമാരുടെ ഉപമയിലെ അർദ്ധരാത്രി വിളിയുടെ സന്ദേശവും ആകുന്നു.

"അപ്പോൾ ഞാൻ അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: വിളക്കുതണ്ടിന്റെ വലതുവശത്തും ഇടതുവശത്തും ഉള്ള ഈ രണ്ടു ഒലിവുമരങ്ങൾ എന്താകുന്നു? പിന്നെയും ഞാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു അവനോടു: ഈ രണ്ടു പൊൻകുഴലുകളിലൂടെ തങ്ങളിലിന്നു പൊൻതൈലം ഒഴുക്കുന്ന ഈ രണ്ടു ഒലിവുകൊമ്പുകൾ എന്താകുന്നു? അപ്പോൾ അവൻ എനിക്കു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ഇവ എന്തെന്നു നിനക്കറിയുന്നില്ലയോ? ഞാൻ പറഞ്ഞു: ഇല്ല, എന്റെ യജമാനനേ. അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: ഇവ സർവ്വഭൂമിയുടെയും കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന രണ്ടു അഭിഷിക്തന്മാരാകുന്നു. സെഖര്യാവു 4:11-14. ഇവ തങ്ങളെത്തന്നെ പൊൻകലശങ്ങളിലേക്കു ഒഴുക്കുന്നു; ആ കലശങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ജീവിക്കുന്ന ദൂതന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അവർ മുന്നറിയിപ്പുകളാലും അഭ്യർത്ഥനകളാലും കർത്താവിന്റെ വചനം ജനങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. വചനം തന്നെ, സർവ്വഭൂമിയുടെയും കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന രണ്ടു ഒലിവുമരങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴുക്കപ്പെടുന്ന പൊൻതൈലമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഇതാണ് തീയോടുകൂടിയ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സ്നാനം. ഇതു അവിശ്വാസികളുടെ ആത്മാവിനെ ബോധ്യത്തിലേക്കു തുറന്നുകൊടുക്കും. ആത്മാവിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ മാത്രമാണ്. ഹൃദയത്തിന്റെ ആകാംക്ഷകളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനും അതിന്റെ അഭിലാഷങ്ങളെ നിറവേറ്റുവാനും മനുഷ്യനു സ്വയം ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1180.

ദൈവത്തിന്റെ വചനം ബൈബിളും ക്രിസ്തുവും ആകുന്നു; ബൈബിളും ക്രിസ്തുവും, ഒരു ലക്ഷ്യം നാലു പത്തു നാലായിരം പേരെപ്പോലെ തന്നെ, രണ്ടു സാക്ഷികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ രണ്ടു സാക്ഷികൾ, തങ്ങളുടേ ഭാഗമായി, ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും സംയോജിക്കുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അവ ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായി

പ്രവചനാത്മക ചരിത്രങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ു. സാക്ഷികളാ
 ദൈവത്വം മനുഷ്യ ഭവത്തേ ാടു സംയോജിച്ചിരിക്കുന്നവേ ാൾ അത് പാപം
 ചെയ്യുന്ന തല്ലുന്നതിന് അവർ തെളിവ് നൽകിയിരുന്ന ു. അവ ദൈവത്വവും
 മനുഷ്യ ഭവവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ യും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ു.
 ദൈവത്തെ യും മനുഷ്യ നെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന
 ആശയവിനിമയ-കണ്ണിയുടെ ചിഹ്നങ്ങളായ ഏണി, പാത, പൈപ്പുകൾ,
 ദൂതന്മാർ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് ഏതെങ്കിലും പ്രതീകങ്ങൾ ആയിരിക്കട്ടെ,
 മനുഷ്യ നിലേക്ക് കൈമാറപ്പെടുന്ന സന്ദേശം എപ്പോഴും ജീവൻ
 അല്ലെങ്കിൽ മരണം എന്നതാണ്.

“സർവ്വഭൂമിയുടെയും കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിലകൊള്ളുന്ന
 അഭിഷിക്തന്മാർക്ക്, ഒരിക്കൽ മൂടിക്കാക്കുന്ന കെരുബായി സാത്താനു
 നല്കപ്പെട്ട സ്ഥാനമുണ്ട്. അവന്റെ സിംഹാസനത്തെ ചുറ്റി നിൽക്കുന്ന
 പരിശുദ്ധ ജീവികളുടെ മുഖാന്തരം, കർത്താവ് ഭൂമിയിലെ
 നിവാസികളുമായി നിരന്തരം ബന്ധം നിലനിർത്തുന്നു. പൊൻഎണ്ണ
 ദൈവം വിശ്വാസികളുടെ ദീപങ്ങൾ മങ്ങിക്കൊണ്ടു
 അണഞ്ഞുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവയിൽ
 നിറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൃപയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ
 ആത്മാവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളിലൂടെ ഈ വിശുദ്ധ എണ്ണ
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒഴുക്കപ്പെടുന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ദുഷ്ടതയുടെ
 പ്രവർത്തകശക്തികൾ മനുഷ്യരിൽ സമ്പൂർണ്ണ അധിപത്യം
 പുലർത്തുമായിരുന്നുവു.”

അവൻ നമുക്കയയ്ക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ നാം
 സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവം അപമാനിക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ,
 ഇരുളിൽ ഉള്ളവർക്കു കൈമാറപ്പെടേണ്ടതിന്നു അവൻ നമ്മുടെ
 ആത്മാക്കളിൽ ഒഴുക്കിക്കൊടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന
 സ്വർണ്ണതൈലത്തെ നാം നിരസിക്കുന്നു. “ഇതാ, വരൻ വരുന്നു; അവനെ
 എതിരേൽപ്പാൻ നിങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിൻ” എന്ന വിളി വരുമ്പോൾ,
 വിശുദ്ധ തൈലം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയെ
 തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പരിപാലിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ,
 ബുദ്ധിഹീന കന്യകമാരെപ്പോലെ, തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ
 എതിരേൽപ്പാൻ തങ്ങൾ സന്നദ്ധരല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തും. തൈലം
 സമ്പാദിക്കാനുള്ള ശക്തി അവർക്കു തങ്ങളിലല്ല, അവരുടെ
 ജീവിതങ്ങൾ തകർച്ചയിലാകും. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ
 പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അഭ്യർത്ഥിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, മോശ
 ചെയ്തതുപോലെ “നിന്റെ മഹത്വം എനിക്കു കാണിച്ചുതരണമേ” എന്നു
 നാം യാചിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ദൈവസ്നേഹം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ
 പരന്നൊഴുക്കപ്പെടും. സ്വർണ്ണക്കുഴലുകളിലൂടെ സ്വർണ്ണതൈലം
 നമുക്കു കൈമാറപ്പെടും. “സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
 ബലത്താലല്ല, ശക്തിയാലല്ല, എന്റെ ആത്മാവിനാലത്രേ.”
 നീതിസൂര്യന്റെ പ്രകാശമാർന്ന കിരണങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിലൂടെ
 ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ ലോകത്തിൽ വെളിച്ചങ്ങളായി പ്രകാശിക്കുന്നു.”
 Review and Herald, July 20, 1897.

പരിശുദ്ധ ധർമ്മ ധർമ്മിന്റെ പകർച്ച ദാനിയേലും വെളിപ്പാട് 11:11-ഉം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ആന്തരികവും ബാഹ്യവും ആയ ചരിത്രങ്ങളുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പതിനൊന്നാം പന്ത്രണ്ടാം വാക്യങ്ങളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവചനാത്മകവൃക്തത്വങ്ങൾ "കുറഞ്ഞത്" നാലെണ്ണമെങ്കിലും തിരിച്ചറിയേണ്ടതാണ്. പതിമൂന്നാം പതിനഞ്ചാം വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ തിരിച്ചറിയേണ്ട മറ്റൊരു നാലെണ്ണവും ഉണ്ട്; പതിനാറാം വാക്യത്തിൽ നാലെണ്ണവും ഉണ്ട്. നാല് ഇപ്പോൾ അതേ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നതിന്; അതുകൊണ്ട് പ്രവചനത്തിന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളായ നമുക്ക്, പതിനൊന്നാം മുതൽ പതിനാറ് വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിലെ പ്രതീകാത്മകവൃക്തത്വങ്ങൾ ആരെന്നത് വ്യക്തമാക്കുന്നതിന് അനിവാര്യമാണ്; കാരണം, അവ അതേ അദ്ധ്യായത്തിലെ നാല്പ്പതാം വാക്യത്തിലെ ഗുഹ്യചരിത്രത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പ്രവചനരേഖയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു.

1989 മുതൽ മുദ്രവിടപ്പെടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാല്പ്പതാം വാക്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വ്യക്തിത്വങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നതും പ്രസക്തമാണെന്ന് തോന്നുന്നു.

അവൻ പറഞ്ഞു: ദാനിയേലേ, നീ നിന്റെ വഴിക്കു പോകുക; അന്ത്യകാലം വരെയും ഈ വചനങ്ങൾ മുടിവെക്കപ്പെടുകയും മുദ്രയിടപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അനേകർ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ശോധന ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും; എന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാർ ദുഷ്ടത ചെയ്യുന്നതുതന്നെ ചെയ്യും; ദുഷ്ടന്മാരിൽ ആരും ഗ്രഹിക്കയില്ല; ജ്ഞാനികൾ മാത്രമേ ഗ്രഹിക്കൂ. ദാനിയേൽ 12:9, 10.

നാല്പ്പതാം വാക്യം 1798-ൽ അന്ത്യകാലത്ത് ആരംഭിക്കുന്നു; അപ്പോൾ ഫ്രാൻസിലെ നാപോളിയൻ പോപ്പിനെ തടവിലാക്കി. 1797-ൽ ലംഘിക്കപ്പെട്ട ടൊലെന്റിനോ ഉടമ്പടിയെയാണ് നാപോളിയൻ തന്റെ ന്യായീകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയത്. നാപോളിയനും പോപ്പും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം മുമ്പേ തന്നെ ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നിലെ ആറും ഏഴും വാക്യങ്ങളെ നിറവേറ്റിയ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു പ്രതിരൂപമായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആറും ഏഴും വാക്യങ്ങളുടെ നിറവേറ്റലായി ഉണ്ടായിരുന്ന തകർന്ന വിവാഹ ഉടമ്പടിയും തെക്കൻ രാജാവിനാൽ വടക്കൻ രാജാവിന്റെ തോൽവിയും 1798-ലെ ചരിത്രത്തിൽ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു; അങ്ങനെ അവ ദൈവവചനത്തിലെ ആറും ഏഴും വാക്യങ്ങളിലെ പ്രവചനത്തെയും, അതുപോലെ ഈജിപ്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ രാജാവായ പ്തൊലമി ഫിലദെൽഫ്യസും സിറിയയുടെ മൂന്നാമത്തെ രാജാവായ ആന്റിയോക്യസ് തെയോസും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ആ വാക്യങ്ങൾ നിറവേറ്റപ്പെട്ടതെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പ്തൊലമി തെക്കൻ രാജാവിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; ആന്റിയോക്യസ് വടക്കൻ രാജാവിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

വാക്യങ്ങളുടെ പ്രവചനം, അതിന്റെ നിവൃത്തിയുമായി പ്പൊലമെയും അന്തിയോക്കസിന്റെയും ചരിത്രത്തിൽ ചേർത്ത് കാണുമ്പോൾ—അതുകൂടാതെ, 1798-ൽ നാപോളിയന്റെയും പാപ്പയുടെയും ചരിത്രത്തെ മുൻചിത്രീകരിച്ചതും അതുവഴി സൂചിപ്പിച്ചതുമായ ആ ചരിത്രം—പതിനൊന്നും പന്ത്രണ്ടും വാക്യങ്ങളിൽ പുതിനിന്റെയും സെലെൻഷിയുടെയും ചരിത്രത്തെ മുൻചിത്രീകരിക്കുന്ന മൂന്ന് രേഖകൾ നൽകുന്നു. അതിനാൽ, 1798-ലെ അന്ത്യകാലം നാപോളിയന്റെയും പാപ്പയുടെയും ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത് അവിടെത്തന്നെ അവസാനിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു അപൂർണ്ണമാണ്. നാപോളിയന്റെയും പാപ്പയുടെയും സംബന്ധത്തിൽ ആറും ഏഴും വാക്യങ്ങൾ എന്താണ് പ്രവചിക്കുന്നതെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം; അതുപോലെ തന്നെ, പ്പൊലമെയും അന്തിയോക്കസിന്റെയും ചരിത്രം അതേ കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് എന്താണ് പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കണം. സത്യത്തിന്റെ ആ രേഖകൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാകുമ്പോൾ, ആ മുമ്പുണ്ടായ ചരിത്രനിവൃത്തികൾ നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിന്റെ ആരംഭചരിത്രത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുകയാണെന്നും, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ, നാപോളിയനും പ്പൊലമെയും വഴി മുൻചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, ആറും ഏഴും വാക്യങ്ങളിൽ മുൻകൂട്ടി പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ പുതിൻ പതിനൊന്നും പന്ത്രണ്ടും വാക്യങ്ങൾ നിവർത്തിക്കുമ്പോൾ, നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെയും അവ തിരിച്ചറിയിക്കുകയാണെന്നും നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

യോഹന്നാൻ അവരെ തിരിച്ചറിയുന്നതുപോലെ മഹാസർപ്പവും മൃഗവും തമ്മിലുള്ള പ്രവചനാത്മക ബന്ധത്തെയോ, ദാനിയേൽ അവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുപോലെ “നിത്യയാഗവും ശൂന്യത വരുത്തുന്ന ജ്ഞാപനവും” തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയോ സംബന്ധിച്ചൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട നിരീക്ഷണം, അവ പ്രവചനാത്മകമായി അത്യന്തം സാമ്യമുള്ളവയാണെന്നതാണ്. യോഹന്നാൻ അതിനെ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു.

മൃഗത്തിനു അധികാരം നൽകിയ മഹാസർപ്പത്തെ അവർ ആരാധിച്ചു; അവർ മൃഗത്തെയും ആരാധിച്ചു, “മൃഗത്തിനു തുല്യൻ ആർ? അതിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ആർക്ക് കഴിയും?” എന്നു പറഞ്ഞു. വെളിപ്പാട് 13:4.

അജഗണെ ആരാധിക്കുന്ന മൃഗത്തെ ആരാധിക്കുന്ന താകുന്ന ു; കാരണമെന്തെന്നു ചോദിച്ചാൽ മൃഗത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ു. യോഹന്നാൻ അപ്പോൾ തന്നെ , ദാനിയേലും ദാനിയേൽ എട്ടാം അദ്ധ്യായം ൨൩-ാം വാക്യത്തിൽ പന്ത്രണ്ടാം വാക്യങ്ങൾ വരെ ഉള്ള “ചെറിയ കൊമ്പ്” പ്രതീകം ഉപയോഗിച്ച് “പുറജാതീയ റോമിനെയും പാപ്പയായ റോമിനെയും ഒരുപോലെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ു; എങ്കിലും, പുറജാതീയ റോമിന്റെ ചെറിയ കൊമ്പ് നെ പൂർണ്ണ ഭാഗാവത്താലും പാപ്പയായ റോമിന്റെ ചെറിയ കൊമ്പ് നെ സ്ത്രീലിംഗഭാവത്താലും നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിലൂടെ അവൻ ഇര

വിഭാഗങ്ങളെയും വ്യക്തമായി വേർതിരിക്കുന്ന പൂ. ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തെ ദാനീയേൽ പുറജാതീയ റോമിനെ അതിന് മുമ്പുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് “വ്യത്യസ്തം” എന്നു തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പൂ. കൂടാതെ പാപ്പീയ റോമും “വ്യത്യസ്തം” ആയിരുന്ന പൂ. ദാനീയേൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്ന റോം, അത് പുറജാതീയമാകട്ടെ പാപ്പീയമാകട്ടെ, വ്യത്യസ്തമാണ്. പുറജാതീയ റോമിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന റോമിന്റെ പുരുഷപ്രതീകം ആഹാബിന്റെയും ഹെരോദാവിന്റെയും മുഖാന്തരം നിലനിറുത്തപ്പെടുന്ന പൂ. ഇരുവരും പാപ്പ ത്വത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളോട് വിവാഹിതരായിരുന്ന ത്. സ്ത്രീ സഭാഭരണവും പുരുഷൻ രാജ്യഭരണവും ആകുന്ന പൂ. അതിനാൽ പ്രവചനാത്മകതലത്തിൽ, ദൈവവചനം പുരുഷനും സ്ത്രീയും ഒന്നാകുന്ന പൂ. എന്നു പറയുമ്പോൾ, പുറജാതീയ റോമും പാപ്പീയ റോമും പ്രവചനാത്മക അർത്ഥത്തിൽ അത്യന്തം സാമ്യമുള്ളവയാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അതിലൂടെ ഉറപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പൂ. കാരണം അവർ ഏകദേഹം ആകുന്ന പൂ.

1798-ൽ ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാസഭയുമായിരുന്ന ബന്ധം, പത്ത് രാജാക്കന്മാർ റോം അഗ്നിയാൽ ദഹിപ്പിക്കുകയും അവളുടെ മാംസം തിന്നുകയും ചെയ്യുന്ന സമയത്ത്, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾക്ക് പാപ്പാസഭയോടുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിരൂപമാണ്.

മൃഗത്തിന്മേൽ നീ കണ്ട പത്ത് കൊമ്പുകൾ ആ വേശ്യയെ ദേവിക്കുകയും, അവളെ ശൂന്യവും നഗ്നയും ആക്കുകയും, അവളുടെ മാംസം തിന്നുകയും, അവളെ അഗ്നിയാൽ ദഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. വെളിപ്പാട് 17:16.

538-ൽ പാപ്പാസഭയെ അധികാരത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ ഫ്രാൻസ് പാപ്പാസഭയോടു പുലർത്തിയ ബന്ധം, ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചനിയമത്തിൽ പാപ്പാസഭയുടെ മാർകുമുറിവ് സൗഖ്യമാക്കുന്നതിൽ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ നിർവഹിക്കുന്ന പ്രവർത്തിയുടെ പ്രതിരൂപമാണ്.

അപ്പോൾ ഞാൻ ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന മറ്റൊരു മൃഗത്തെ കണ്ടു; അതിന് കുഞ്ഞാടിന്റെ കൊമ്പുകളെപ്പോലെ രണ്ടു കൊമ്പുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ അത് മഹാസർപ്പത്തെപ്പോലെ സംസാരിച്ചു. അതു തന്റെ മുമ്പിലുള്ള ആദ്യ മൃഗത്തിന്റെ സകല അധികാരവും പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു; മാർകുമായ മുറിവ് സൗഖ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ആദ്യ മൃഗത്തെ ഭൂമിയും അതിൽ വസിക്കുന്നവരും ആരാധിക്കേണ്ടതിന്നു കാരണമാക്കി. മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ ആകാശത്തിൽനിന്ന് ഭൂമിയിലേക്കു അഗ്നി ഇറക്കിവരുത്തുന്നതുവരെ അതു വലിയ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മൃഗത്തിന്റെ മുമ്പാകെ പ്രവർത്തിപ്പാൻ അതിനു അധികാരം ലഭിച്ചിരുന്ന ആ അത്ഭുതങ്ങളാൽ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരെ അതു വഞ്ചിക്കുന്നു; വാളാൽ മുറിവേറ്റിട്ടും ജീവനോടെ നിലനിന്നിരുന്ന മൃഗത്തിന് ഒരു പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നു ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരോടു പറയുന്നു. വെളിപ്പാട് 13:11-14.

നാലുതാം വാക്യത്തു നിന്നു നിവൃത്തിയായി 1798-ലെ "അവസാനകാലം" ആത്മീയ ദക്ഷിണരാജാവിനാൽ ആത്മീയ ഉത്തരരാജാവിനെ നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടതായി തിരിച്ചറിയുന്നൂ. ആ പ്രവചനചരിത്രം പാപ്പാഭരണത്തു നിന്നു ആയിരത്തു ഇരുനൂറ്റു അറുപതു വർഷങ്ങളുടെ അവസാനചരിത്രമാണ്; അതുകൊണ്ട് ആ പ്രവചനചരിത്രത്തു നിന്നു ആരംഭത്തു ലെ പ്രവചനലക്ഷണങ്ങൾ അതിന്നു അവസാനത്തു ലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നൂ. 538-ൽ ബൈബിൾ പ്രവചനത്തു ലെ നാലാമത്തെ രാജ്യം ബൈബിൾ പ്രവചനത്തു ലെ അഞ്ചാമത്തെ രാജ്യത്തു നിന്നു വഴിമാറി; 1798-ൽ ബൈബിൾ പ്രവചനത്തു ലെ അഞ്ചാമത്തെ രാജ്യം ബൈബിൾ പ്രവചനത്തു ലെ ആറാമത്തെ രാജ്യത്തു നിന്നു വഴിമാറി.

അശ്ശൂർ എഫ്രയീമിനെ പ്രവാസത്തിലാക്കിക്കൊണ്ടുപോയി വടക്കൻ രാജ്യം ആയിരുന്ന യിസ്രായേലിന്നു എതിരായി ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിയാറിലെ "ഏഴു കാലങ്ങളുടെ" ശാപം ആരംഭിച്ചു ക്രി.മു. 723-ന്നു ഒരു മധ്യ മാർഗ്ഗചിഹ്നവും 538 ആകുന്നു. അതുകൊണ്ട് 1798-നു 538-ന്നു പ്രവാചക സവിശേഷതകൾ മാത്രമല്ല, ക്രി.മു. 723-ന്നു സവിശേഷതകൾ ഉണ്ട്. ക്രി.മു. 723-ൽ യിസ്രായേലിന്നു പത്തു ഗോത്രങ്ങൾ അശ്ശൂരാൽ കീഴടക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു; അതിന്നു ആയിരത്തി ഇരുനൂറ്റു അറുപതു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, 538-ൽ പേഗൻ റോം പാപ്പത്വ റോമിനാൽ കീഴടക്കപ്പെട്ടു; അങ്ങനെ ഉയർന്നുവന്ന ആ പാപ്പത്വ റോം, "ഏഴു കാലങ്ങളുടെ" സമാപ്തിയിൽ 1798-ൽ ഫ്രാൻസിനാൽ കീഴടക്കപ്പെട്ടു.

1798-ൽ ഫ്രാൻസ് ദക്ഷിണരാജാവായി പാപ്പാധിപത്യത്തെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു താഴെയിറക്കി. 538-ൽ, ജാതീയ റോമം പത്തു രാജ്യങ്ങളായി വിഘടിച്ചതിന്നു പ്രധാന പ്രതീകമായ ഫ്രാൻസ് പാപ്പാധിപത്യത്തെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തി. ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്നു സമയത്ത് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ 538-ലെ ഫ്രാൻസിന്നു പങ്ക് ആവർത്തിക്കുന്നു; പത്തു രാജാക്കന്മാർ പാപ്പാധിപത്യത്തെ തീക്കൊണ്ട് ദഹിപ്പിക്കുകയും അവളുടെ മാംസം തിന്നുകയും ചെയ്തുവോൾ, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ 1798-ലെ ഫ്രാൻസിന്നു പങ്ക് ആവർത്തിക്കുന്നു.

ഇസ്രായേലിന്നു വടക്കൻതെയും തെക്കൻതെയും രാജ്യങ്ങൾക്കെതിരായ "ഏഴു കാലങ്ങളുടെ" ന്യായവിധി വടക്കിൽനിന്നു ഉയർന്നുവന്ന രാജ്യങ്ങളാൽ നടപ്പാക്കി.

ഇസ്രായേൽ ചിതറിപ്പോയ ഒരു ആടാകുന്നു; സിംഹങ്ങൾ അതിനെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ആദ്യം അശ്ശൂർരാജാവു അതിനെ വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു; ഒടുവിൽ ബാബേൽരാജാവായ ഈ നെബൂഖദ്നേസ്സർ അതിന്നു അന്ധികൾ തകർത്തുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യിരെമ്യാവു 50:17.

അശ്ശൂർ വടക്കുനിന്നു വന്നു ക്രി.മു. 723-ൽ പത്തു ഗോത്രങ്ങളെ കീഴടക്ക ബാബിലോൻ ക്രി.മു. 677-ൽ യെഹൂദാവിനെ തടവിലാക്കി.

യെഹൂദാവിനോടുള്ള ബന്ധത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ വടക്കൻ രാജ്യമായിരുന്ന യൂഡയ്ക്കുവേണ്ടി, ഇരുരാജ്യങ്ങളും വടക്കുനിന്നുള്ള ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ കീഴടക്കപ്പെട്ടത്; അതിനാൽ അവരെ തടവിലാക്കിയ ശത്രുവിനോടുള്ള ബന്ധത്തെ തിരിച്ചറിയണമെന്നും യെഹൂദാവും രണ്ടുപേർക്കും നീരാജ്യങ്ങളായി മാറി. (ക്രി.മു. 723 വടക്കൻ രാജാവ് തെക്കൻ പത്തുമുണ്ടുള്ള രാജ്യത്തെ കീഴടക്കുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന 538 പുറജാതീയതയിൽ നിന്ന് പാപ്പാത്വത്തെ തിരിച്ചറിയണമെന്നും, അതുപോലെ വടക്കൻ രാജ്യം പത്തുമുണ്ടുള്ള രാജ്യത്തെ കീഴടക്കുന്നതെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന 1798 പത്തുമുണ്ടുള്ള രാജ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരുതെക്കൻ രാജാവിനാൽ ഒരു വടക്കൻ രാജാവ് പരാജയപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന 538.

അതേ ഘട്ടത്തിൽ മഹാഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; നഗരത്തിന്റെ പത്തിൽ ഒരു ഭാഗം വീണുപോയി; ഭൂകമ്പത്തിൽ ഏഴായിരം പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു; ശേഷിച്ചവർ ഭയപ്പെട്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തിന് മഹത്വം അർപ്പിച്ചു. വെളിപ്പാട് 11:13.

റോം അന്യജാതീയതയിൽ നിന്ന് പാപ്പാഭരണത്തിലേക്കു മാറിയ 538-നോടു ബന്ധപ്പെട്ട പരിവർത്തനകാലം, ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം എട്ടിൽ പുരുഷലിംഗത്തിൽ നിന്ന് സ്ത്രീലിംഗത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റവും ആകുന്നു; പ്രതീകാത്മകമായി അത് രാജഭരണത്തിൽ നിന്ന് സഭാഭരണത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റമാണ്. “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” എന്ന പ്രവചനം, ആദ്യ അക്ഷരമായ “സത്യം” (ക്രി.മു. 723) എന്ന മുദ്ര വഹിക്കുന്നു; അത് എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ ഇരുപത്തിരണ്ടാമത്തെയും അവസാനത്തെയും അക്ഷരം (1798) ദൃശ്യമാക്കുന്നു; അതേസമയം പതിമൂന്നാമത്തെയും മദ്ധ്യസ്ഥമായ അക്ഷരം കലാപത്തെ (538) പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. “ശൂന്യതയുടെ ലംഘനം” എന്ന പ്രയോഗത്താൽ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ട “ലംഘനം” എന്നു പറഞ്ഞതു സഭയും രാജ്യവും തമ്മിലുള്ള സംയോജനമാണെന്ന് ദാനിയേൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു; ആ ബന്ധത്തിൽ നിയന്ത്രണം സഭയുടെ കൈകളിലായിരുന്നു. ആ “ലംഘനം” 538-നെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതാണ് ഇസ്രായേലിന്റെ വടക്കൻ പത്ത് ഗോത്രങ്ങൾക്കെതിരായ ഏഴ് കാലങ്ങളുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ മൂന്ന് പ്രധാന വഴിക്കുറികളിൽ മദ്ധ്യസ്ഥവും രൂപകത്മകമായി പതിമൂന്നാമത്തെ അക്ഷരവും.

1798-ൽ, ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നിലെ നാലാമതാം വാക്യത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന “അവസാനകാലത്തിൽ,” തെക്കൻ രാജാവിനെ ദൈവനിഷേധിയായ ഫ്രാൻസ്, വടക്കൻ രാജാവായ പാപ്പാത്വത്തിന് മാരകമായ മുറിവ് ഏല്പിച്ചു. 1989-ൽ പാപ്പാത്വം പ്രതികാരമായി തെക്കൻ ദൈവനിഷേധിയായ രാജാവിനെതിരെ നീങ്ങി; അന്നേരം അവൻ സോവിയറ്റ് യൂണിയനായി മാറിയിരുന്ന 538 പ്രതികാരത്തിൽ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളും വത്തുപ്പിക്കാനും തമ്മിലുള്ള ഒരു രഹസ്യം.

സഖ്യവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നൂ. 1989-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ തുത്തെറിഞ്ഞുകൊടുത്തപ്പോൾ തന്നെ നാലുതാഴെ വാക്യം പ്രവചനസന്ദേശത്തെ സമാപിപ്പിക്കുന്നൂ; അടുത്ത വാക്യം, അതായത് നാലുതാഴെ വാക്യം, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നൂ. അതിനാൽ, 1989-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പതനത്തിൽ നിന്നും അടുത്ത വാക്യം പ്രവചനസന്ദേശം വരെയുള്ള കാലയളവിൽ, നാം നാലുതാഴെ വാക്യം തന്നെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിലാണ് ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന്.

നാലുതാഴെ വാക്യം ആദ്യം 1798-ൽ തെക്കൻ രാജാവിനെയും വടക്കൻ രാജാവിനെയും തിരിച്ചറിയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്; തുടർന്ന് 1989-ൽ തെക്കൻ രാജാവിനെയും വടക്കൻ രാജാവിനെയും, അതുപോലെ രഥങ്ങൾ, കപ്പലുകൾ, കുതിരപ്പട എന്നിവകൊണ്ട് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന മൂന്നാമത്തെ ശക്തിയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അവസാനകാലത്തു തെക്കിന്റെ രാജാവു അവനെ തള്ളിപ്പിടിക്കും; വടക്കിന്റെ രാജാവോ രഥങ്ങളോടും കുതിരപ്പടയോടും അനേകം കപ്പലുകളോടും കൂടെ ചുഴലിക്കാറ്റുപോലെ അവന്റെ നേരെ വരും; അവൻ ദേശങ്ങളിലേക്കു കയറിച്ചെന്നു പ്രളയമായി കവിഞ്ഞൊഴുകി കടന്നുപോകും. ദാനിയേൽ 11:40.

1798-ൽ "അവസാനകാലത്ത്" നപോളിയന്റെ ഒരു യഥാർത്ഥ സേനാനായകൻ വത്തിക്കാൻ പ്രവേശിച്ച്, പാപ്പായെ യഥാർത്ഥത്തിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി തടവിലാക്കി. 1798-നുള്ള പ്രതികാരം 1989-ൽ നടന്നു. 1798-നും 1989-നും ഇടയിലുള്ള ചരിത്രത്തിൽ സംഭവിച്ച പ്രവചനപരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട പ്രധാനപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. 1798-ലെ കാലഘട്ടത്തിൽ തെക്കിന്റെ രാജാവായിരുന്നത് നാപ്പിക ഫ്രാൻസായിരുന്നു; അതായിരുന്നു ആദ്യത്തെ ആത്മീയ തെക്കിന്റെ രാജാവ്, പുതിയ റഷ്യ അതിന്റെ അവസാനത്തേതാകുവാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഫ്രാൻസ് വെളിപ്പാടു പുസ്തകം പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; അതിനെ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നേരിട്ട് നാപ്പിക ഫ്രാൻസ് എന്നു തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഫ്രാൻസിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന രണ്ട് ചിഹ്നങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഈജിപ്താണ്; അതിനെ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നാപ്പികതയുടെ ചിഹ്നമായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആ അദ്ധ്യായത്തിൽ അഗാധകുപത്തിനിന്ന് കയറിവരുന്ന മൃഗം, ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ചരിത്രത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്ന നാപ്പികതയായിരുന്നു.

1798-ലെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഫ്രാൻസിലൂടെ ആരംഭിച്ച നാപ്പികത ചരിത്രത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നൂ; 1989-ഓടെ നാപ്പികതയുടെ ആത്മ രാജാവായി സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ മാറിയിരിക്കുന്നൂ. പോപ്പ് ജോൺ പോൾ II-നും റൊണാൾഡ് റീഗനും തമ്മിലുള്ള രഹസ്യ സഖ്യത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി 1989-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടത്

ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നിലെ പത്താം വാക്യത്തിൽ മുൻരുപമായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ുപത്താം വാക്യത്തിന് രണ്ടാമത്തെ സാക്ഷ്യം യേശുവിന്റെ ഭാഗത്തു് ലുള്ളത്, ഇസ്രായേലിന്റെ വടക്കൻ രാജ്യത്തിനും തെക്കൻ രാജ്യത്തിനും എതിരെ ഇരുപത്തയ്യായിരത്തു് ഇരുപതു വർഷങ്ങളായ രണ്ടു ശാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാഗത്തിൽ, അദ്ധ്യായം മുതൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായം വരെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ കണ്ടെത്തപ്പെടുന്ന ു.

അതിനാൽ അന്ത്യദിവസങ്ങളിലെ പ്രവചനാത്മക ഗൂഢാപ്രശ്നങ്ങളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള പരാമർശബിന്ദുവായി 1989 മാറുന്നു. അന്നാണ് നാൽപ്പതാം വാക്യം മുദ്രവിടപ്പെട്ടത്. ഇപ്പോൾ നാൽപ്പതാം വാക്യം 1798-ൽ ആരംഭിച്ച നാൽപ്പത്തൊന്നാം വാക്യത്തിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നതാണെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും.

ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ സമയത്ത്, ഐക്യനാടുകൾ ഒരു മഹാസർപ്പത്തെപ്പോലെ സംസാരിക്കുകയും ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യമായി തന്റെ ഭരണം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തും. അഞ്ചാമത്തെ രാജ്യം മാതൃകമായ മുറിവ് ലഭിച്ചപ്പോൾ, 1798-ൽ അതിന്റെ ഭരണം ആരംഭിച്ചു. 1798-ൽ ഐക്യനാടുകൾ Alien and Sedition Acts പാസാക്കി; ഇങ്ങനെ, ആറാമത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ അന്ത്യത്തെ അതിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിലുതന്നെ പ്രതിരൂപീകരിച്ചു. അതുകൊണ്ട്, നാൽപ്പതാം വാക്യം ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യമായ ഐക്യനാടുകളുടെ ചരിത്രമാണ്.

1798 എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യ അക്ഷരമാണ്; ഞായറാഴ്ച നിയമം എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ ഇരുപത്തിരണ്ടാമത്തെയും അവസാനത്തെയും അക്ഷരമാണ്; 1989 മദ്ധ്യേയുള്ള വഴിക്കല്ലായി, പതിമൂന്നാം സംഖ്യയും എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ പതിമൂന്നാം അക്ഷരവും പ്രതീകീകരിക്കുന്ന കലാപത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. 1989, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ പ്രതിവിരുദ്ധക്രിസ്തുവുമായുള്ള നീഗന്റെ രഹസ്യ സഖ്യത്തിന്റെ കലാപത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. 1989, ഭരണഘടനയ്ക്കെതിരായ വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന കലാപത്തിന്റെ ഒരു കാലയളവിൽ ഭരിക്കുന്ന അവസാന എട്ടു പ്രസിഡന്റുമാരിൽ ആദ്യത്തെയാളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. 1989, സെവൻത്-ഡേ അഡ്വന്റിസ്റ്റുകൾക്കിടയിൽ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ആരാധകരെ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുവാൻ രൂപകല്പന ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു പരീക്ഷണപ്രക്രിയയ്ക്ക് തുടക്കമായി. വിശ്വസ്തർ കുറച്ചുപേർ; അവിശ്വസ്തർ അനേകർ. 1989, നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിലെ കേന്ദ്ര വഴിക്കല്ലിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതു പതിമൂന്നാം അക്ഷരത്താൽ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കലാപത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. നാൽപ്പതാം വാക്യം "സത്യം" എന്നതിന്റേതായ ഒപ്പുമുദ്ര വഹിക്കുന്നു.

നാലുപതാം വാക്യത്തിൽ, വാക്യത്തിന്റെ അവസാനം വരുന്ന ചരിത്രത്തെ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമായ ഉത്തരദേശരാജാവും ദക്ഷിണദേശരാജാവും ഉണ്ട

ലോകത്തെ അർത്ഥ ഗെറ്റേ റ്റാനിലേക്കു പുനയിക്കു പുന തിനായി മഹാസർപ്പ ത്തേ ട്ടും മൃഗത്തേ ട്ടും കൂടെ പ്രവർത്ത തിക്കു പുന വൃ ട്ടപ്രവാചകനാകുന്ന പുയോഹന്ന റ്റനുസാരം ഐക്യ നാടുകൾ; അതും അതിൽ ഉൾപ്പെ ട്ടുന്ന പു. നാല പ്താം വാക്യ ത്ത തിലെ ദക്ഷ തിലെ ദേശരാജാവ് മഹാസർപ്പ മാൻ; ഉത്ത രദേശരാജാവ് മൃഗമാൻ; രഥങ്ങ ളും കപ്പ ലുകളും കുതിരച്ചേ വകരും വൃ ട്ടപ്രവാചകനാണ്. 1989-ൽ നാല പ്താം വാക്യ ത്ത തിന്റെ നിവൃത്ത തിയാകുന്ന ത്ത് പതിനൊന്ന റ്റാം മുതൽ പതിനഞ്ച റ്റാം വരെയുള്ള വാക്യ ങ്ങ ളെ മനസ്സ തിലാക്കു പുന തിനുള്ള ഒരു പ്രധാന പ്രവാചകഗുണമായ മാറുന്ന പു. 1989-നെക്കു റ്ററിച്ച് ത്തിങ്ങ ശ്ശരിയായ നിലപാടിൽ അല്ലെ ക്ക തിൽ, ഇ നാം ഉള്ള ചരിത്രത്തെ ക്കു റ്ററിച്ച് പു. നിങ്ങ ശ്ശ യുക്ത തിപരമായി ശരിയായിരിക്ക റ്റാനാവില്ല .

1989 മുതൽ സൺഡേ നിയമം വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ പാപ്പാസിക്കായി നടന്ന മൂന്നു പ്രോക്ലി യുദ്ധങ്ങൾ പത്താം വാക്യം മുതൽ പതിനഞ്ചാം വാക്യം വരെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ വാക്യങ്ങളെ ഒരൊറ്റ നിരന്തരമായ ചരിത്രമായി പരിഗണിക്കണം, കാരണം പത്താം വാക്യം മുതൽ പതിനഞ്ചാം വാക്യം വരെ ചരിത്രപരമായ നിവൃത്തിയിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആ മൂന്നു യുദ്ധങ്ങളിലുമെല്ലാം അതേ "ആന്റിയോക്യസ് മാഗസ്" തന്നെ കാണപ്പെടുന്നു.

ഈ മൂന്നു യുദ്ധങ്ങളും ഒരേയൊരു പ്രവചനരേഖയാണ്, കാരണം ആ മൂന്നു യുദ്ധങ്ങളിലും ആന്റിയോക്യസ് മാഗസ് ഉണ്ടായിരുന്നു. പത്താം വാക്യവും യെശയ്യാവു 8:8-ഉം 1989-ൽ നാലുതാം വാക്യത്തിന്റെ നിവൃത്തിക്കു രണ്ടു സാക്ഷികളെ നൽകുന്നു. പത്താം വാക്യത്തിലും യെശയ്യാവു 8:8-ലും നാലുതാം വാക്യമാണ് സൂചനാബിന്ദു. "രഥങ്ങളും കപ്പലുകളും കുതിരപ്പടയാളികളും" വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെ പതിമൂന്നാം അധ്യായത്തിലെ ഭൂമിയിലെ മൃഗത്തിന്റെ രണ്ടു കൊമ്പുകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അവസാനത്തിൽ, ഐക്യനാടുകൾ "മഹാസർപ്പത്തെപ്പോലെ സംസാരിക്കുമ്പോൾ" ആ രണ്ടു കൊമ്പുകൾ ഇനി റിപ്പബ്ലിക്കിനീസവും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിനീസവും ആയിരിക്കുകയില്ല. അന്നേരം ത്യാകഥിത പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ കത്തോലിക്കമതത്തോടു ചേരും; ഭരണഘടനാപരമായ റിപ്പബ്ലിക്ക് ഒരു ഏകാധിപത്യമായി മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ഭൂമിയിലെ മൃഗത്തിന്റെ രണ്ടു കൊമ്പുകൾ സാമ്പത്തികശക്തിയും സൈനികശക്തിയും ആയിരിക്കും. വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെ പതിമൂന്നാം അധ്യായത്തിൽ, വാങ്ങാനും വിൽക്കാനും കഴിയേണ്ടതിന്നു മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര സ്വീകരിക്കുവാൻ, കൂടാതെ മരണഭീഷണിയാൽപ്പോലും, ഐക്യനാടുകൾ ലോകത്തെ നിർബന്ധിക്കുന്നു. ആ രണ്ടു കൊമ്പുകൾ ദാനിയേലിന്റെ "കപ്പലുകൾ" എന്ന സാമ്പത്തികശക്തിയെയും, "കുതിരപ്പടയാളികളും രഥങ്ങളും" എന്ന സൈനികശക്തിയെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

1989 എന്ന വർഷം സ്ഥ റ്റാപിക്കു പുന ത്ത്, പതിനൊന്ന റ്റാം മുതൽ പതിനഞ്ച റ്റാം വാക്യ ങ്ങ ശ്ശവരെ ഉള്ള റ്റാഫിയയുടെയും പാനിയത്ത തിന്റെയും

യുദ്ധങ്ങളുടെ ചരിത്രപരമായ നിവർത്തന പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, 1989-നും സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പതനത്തെയും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിച്ച അതേ പ്രവാചകപരമായ രീതിശാസ്ത്രം തന്നെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടേണ്ടതല്ലെന്നും ആകുന്നു; കാരണം പതിനാറു മുതൽ പതിനഞ്ചു വാക്യങ്ങളുടെ ശബ്ദപ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മുൻപുള്ള യുദ്ധങ്ങളിലൊക്കെയും ആന്റിയോക്യസ് മാഗ്നസ്സെന്ന ഹിതനായിരുന്ന റമങ്ങളുടെയും കപ്പലുകളുടെയും കുതിരച്ചേരകളുടെയും ശക്തിയെ ആന്റിയോക്യസ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; 1989-ൽ ആ ശക്തി ഏത് പ്രസിഡൻറുമാരിൽ ആദ്യനായ റോണൾഡ് റീഗൺ ആയിരുന്നു; അവരിൽ അവസാനത്തവൻ ആറാമനും ആയിരുന്നു, ഇപ്പോൾ അവൻ ഏഴിൽപ്പെട്ട ഏതാമൻ ആകുന്നു.

യിശയ്യാവ് ഇരുപത്തിമൂന്നാം അധ്യായപ്രകാരം, പാപ്പാധികാരം (ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരോടു വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്ന വേഷ്യ) ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യമായി ഐക്യനാടുകൾ ഭരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുമായിരുന്നു. 1989-ൽ, ആന്റിയോക്യസ് മാഗ്നസിനാൽ പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഐക്യനാടുകൾ, 1798-ൽ അതിന് മാർക്വേഡ്ബെർഗ് നിരീശ്വരവാദത്തിന്റെ മൂലത്തിനെതിരായ അതിന്റെ യുദ്ധത്തിൽ പാപ്പാധികാരത്തിന്റെ പ്രതിനിധി ശക്തിയായിരുന്നു.

പത്താം വാക്യം മുതൽ പതിനഞ്ചാം വാക്യം വരെയുള്ള മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങൾ, വടക്കൻ രാജാവും തെക്കൻ രാജാവുമായ നാസ്തികതയുടെ രാജാവും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ടയറിലെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വേഷ്യയായി വടക്കൻ രാജാവ് തന്റെ ശക്തിയുടെ പുനഃസ്ഥാപനത്തേക്കും തെക്കൻ രാജാവായ നാസ്തികതയുടെ രാജാവിന്റെ പരാജയത്തേക്കും നീങ്ങുമ്പോൾ, പ്രതിനിധി ശക്തികളെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. പത്താം വാക്യം മുതൽ പതിനഞ്ചാം വാക്യം വരെയുള്ള ഈ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങളുടെ ചരിത്രപരമായ നിവൃത്തികൾ നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നത്, ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തെയും യുദ്ധങ്ങളിൽ ആന്റിയോക്യസ് മാഗ്നസ് ജയിച്ചു, എന്നാൽ നടുവിലെ യുദ്ധത്തിൽ അവൻ തോറ്റു എന്നതാണ്. 1989-ലെ റോണൾഡ് റീഗൺ കാലഘട്ടത്തിന്റെയും പോപ്പ് ജോൺ പോൾ II-ന്റെയും സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ തകർച്ചയുടെയും പ്രവചനാത്മക സവിശേഷതകൾ, ഈ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങളിലെ അവസാനത്തേതിൽ സമാനരൂപം പ്രാപിക്കും; കാരണം, പരീക്ഷണകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ് മുദ്രവെക്കപ്പെടാതാകുന്നതു ഈ വാക്യങ്ങളാണ്. നാല്പതാം വാക്യം 1798-ൽ മുദ്രവെക്കപ്പെടാതെയായി, പിന്നെയും 1989-ൽ അങ്ങനെ ആയതുപോലെ, ഒടുക്കത്തിൽ ആ വാക്യം വീണ്ടും മുദ്രവെക്കപ്പെടാതെയായി; അതിന്റെ ആരംഭം 2023 ജൂലൈയിൽ ആയിരുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട് പരീക്ഷണക്കാലം അവസാനിക്കുന്ന തൊട്ടുമുമ്പ് മുദ്രവിമോചിതമാകുന്നു; അതിൽ യേശു ആദ്യനും

[illegible]

പ്രവാചകൻ യീക്കരണം എന്താണ്, എന്നാൽ മൂന്നു യുദ്ധങ്ങളിലൊന്നെന്ന് നിലം അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളെ പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?

റാഫിയയിലെ യുദ്ധത്താൽ പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഉക്രേനിയൻ യുദ്ധത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ, പാപ്പാസിയുടെ ഒരു പ്രതിമ രൂപപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതേ ചരിത്രത്തിൽ തന്നെ, എപ്പോഴും തന്റെ അശുദ്ധ പ്രവർത്തനം നിർവഹിപ്പാൻ പ്രതിനിധി ശക്തികളെയേ മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്ന ആ ശക്തിയായ പാപ്പാസിയെപ്പോലെ, ഐക്യനാടുകൾ ഉക്രേനിലെ നാസിമാരെ തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധി ശക്തിയായി വിനിയോഗിച്ചു.

പത്താം വചനത്തിൽ നിന്ന് പതിനഞ്ചാം വചനവരെ പറയുന്ന പ്രതിനിധി-ശക്തികളെ സംബന്ധിച്ച ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകുന്നതിൽ, പ്രതീകമായി അന്തിയോക്കൊസിന്റെ സവിശേഷതകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രവചനപഠനം ഉൾപ്പെടുന്നു. ഡയഡോവി യുദ്ധങ്ങൾ എന്നത് ക്രി.മു. 323-281 കാലഘട്ടത്തിൽ ഡയഡോവികൾക്കിടയിൽ (ഗ്രീക്കിൽ "അവകാശികൾ" എന്നർത്ഥം) നടന്ന സംഘർഷങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പരയായിരുന്നു; ക്രി.മു. 323-ൽ അലക്സാണ്ടർ മഹാന്റെ മരണത്തിനു ശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശാലമായ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിനായി പോരാടിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേനാനായകരും അവകാശികളും ആയിരുന്നു അവർ. ആദ്യ അന്തിയോക്കൊസ്, സെല്യൂക്കിഡ് സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ച അലക്സാണ്ടറുടെ ഡയഡോവികളിൽ (അവകാശികളിൽ) ഒരാളായ സെല്യൂക്കസ് I നിക്കറ്ററിന്റെ മകനായ അന്തിയോക്കൊസ് I സോട്ടർ ആയിരുന്നു.

“അന്ത യൊക്കെ ടസ്” എന്ന പേര് പിന്തുണ നൽകുന്ന തിനായി മറ്റൊരാളുടെ സ്ഥാനത്തു നിൽക്കേണ്ടതു വൻ” എന്ന രീതിയിൽ മനസ്സ് ലക്ഷ്യം. അന്ത യൊക്കെ ടസ് റോമിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്; പാപ്പാ സഭാ റോമിന് ക്രിസ്തുവിനോടടുത്താണ്, അതുകൊണ്ട് അതിന് അന്ത യൊക്കെ ടസിനോടു സമാനമായ പ്രതീകാത്മകതയുണ്ട്.

“അന്ത യൊക്കെ ടസ്” എന്ന പേര് സെല്യൂസിദ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥാപകന്റെ മകനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്, ആ അർത്ഥത്തിൽ അന്ത യൊക്കെ ടസ് തന്റെ പിതാവിന്റെ സ്ഥാനത്തു നിന്നു; അവൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ പ്രതിനിധിയായി നിന്നു. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് സാത്തറനെയും പാപ്പാ വിനെയും ക്രിസ്തുവിനോടടുത്തു തിരിച്ചറിയുന്നതു കൂടാതെ പാപ്പാ വർദ്ധിച്ചതിലൂടെ സാത്തറന്റെ പ്രതിനിധിയാണെന്നു പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു സെല്യൂസിദ് സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഇത് ഒരു പ്രമുഖ രാജവംശനാമമായി മാറി; അതിന് ഭാഗികമായി കാരണം ആ പേര് അന്ത യൊക്കെ ടസ് സോടെറുമായും, സെല്യൂക്കസ് I-ന്റെ പിതാവിന്റെയോ മകന്റെയോ പേരിൽ നാമകരണം ചെയ്തപ്പോൾ അന്ത യൊക്കെ ടസ് എന്ന ഗുണമായി ഉണ്ടായ ബന്ധവുമായിരുന്നു. പാപ്പാ വിനെയും സാത്തറന്റെ പ്രതിനിധിയാണ്; പ്രതീകാത്മകമായി

“അന്തരീക്ഷം” എന്ന പേര് തന്റെ പിതാവിന്റെ പ്രതിനിധിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുവടക്കു നോക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതായി അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു.

ക്രി.മു. 323-ൽ അലക്സാണ്ടർ മഹാന്റെ മരണത്തിനു ശേഷം, അവന്റെ സാമ്രാജ്യം ദിയാഡോയികൾ (അനന്തരാവകാശികൾ) തമ്മിൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. ബാബിലോന്റെ വിഭജനത്തിൽ (ക്രി.മു. 323), അലക്സാണ്ടറുടെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പ്രതിനിധി ഭരണാധികാരിയായ പെർഡിക്കാസിന്റെ കീഴിൽ, സെല്യൂക്കസിനെ ആദ്യം കമ്പാനിയൻ കുതിരപ്പടയുടെ സേനാനായകനായി (മഹത്തായ സൈനിക പദവി) നിയമിച്ചു. ക്രി.മു. 321-ഓടെ, പെർഡിക്കാസിന്റെ മരണത്തിനും ദിയാഡോയികൾ തമ്മിലുള്ള തുടർച്ചകൾക്കും ശേഷം, ട്രിപ്പുരഡീസസിന്റെ വിഭജനത്തിനിടെ സെല്യൂക്കസ് ബാബിലോണിയയുടെ സത്രാപായി (ഗവർണർ) നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ക്രി.മു. 316-ൽ, മറ്റൊരു ദിയാഡോയിയായ ആന്റിഗോണസ് I മോനോഫാൽമസ്, ആന്റിഗോണസിന്റെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ശക്തിമൂലം, സെല്യൂക്കസിനെ ബാബിലോൺ വിട്ട് ഓടിപ്പോകാൻ നിർബന്ധിതനാക്കി. സെല്യൂക്കസ് ഈജിപ്റ്റിൽ പ്റ്റോളമി I സോട്ടറുടെ അടുക്കൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ക്രി.മു. 312-ൽ, പ്റ്റോളമി നൽകിയ ചെറിയൊരു സൈനികബലവുമായി സെല്യൂക്കസ് ബാബിലോണിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു. അവൻ ആന്റിഗോണസിന്റെ സേനകളെ പരാജയപ്പെടുത്തി ബാബിലോൺ വീണ്ടും കൈവശമാക്കി; ഇത് അവന്റെ അധികാരാധിഷ്ഠാനം സ്ഥാപിതമായതിന്റെ അടയാളമായി. ഈ സംഭവം പലപ്പോഴും സെല്യൂസിഡ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥാപനം എന്നു കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു; ചരിത്രഗണനയിൽ ക്രി.മു. 312 സെല്യൂസിഡ് യുഗത്തിന്റെ ആരംഭമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

“സെല്യൂക്കസ്” എന്ന പേര് ഗ്രീക്കിൽ നിന്നാണ് ഉത്ഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്; അത് “വെളിച്ചം,” “പ്രഭ,” അല്ലെങ്കിൽ “ജാല” എന്നർത്ഥമുള്ള *selas* (σέλας) എന്ന മൂലപദത്തിൽ നിന്നാണ് വന്നത്. ഈ പേര് ദീപ്തിയോ പ്രകാശനമോ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് സെല്യൂസിഡ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ സെല്യൂക്കസ് I നിക്കേറ്റർ പോലെയുള്ള ഒരു പ്രമുഖ വ്യക്തിക്കു ഇത് യോജിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വെളിച്ചവാഹകനായിരുന്ന പിതാവിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ്.

“ലൗകിക ലാഭങ്ങളും ബഹുമതികളും ഉറപ്പാക്കുന്നതിനായി, ഭൂമിയിലെ മഹാമാരുടെ പ്രസാദവും പിന്തുണയും അന്വേഷിക്കാൻ സഭ നയിക്കപ്പെട്ടു; അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിനെ നിരസിച്ചശേഷം, സാത്താന്റെ പ്രതിനിധിയായ റോമിലെ ബിഷപ്പിനോടു വിധേയത്വം അർപ്പിക്കാൻ അവർ പ്രേരിതയായി.” — *The Great Controversy*, 50.

പാപ്പാ സാത്താന്റെ പ്രതിനിധിയായി നിലകൊള്ളുന്നതുപോലെ, ആന്റിഗോണസ് മാഗസ് പാപ്പാധികാരത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുവടക്കു നോക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതായി അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു.

ആന്റിഡോക്സിൻറെ പ്രതീകാത്മകത വിവിധ പ്രതിനിധി-ശക്തികൾക്കു
ഇടവരുത്തുന്നതു. 1989-ലെ പ്രതിനിധി നീഗൺ ആയിരുന്നതു; 2014-ൽ
യുക്ലൈൻ ഐക്യ നാടുകളുടെ പ്രതിനിധിയായി മാറി; പാനിയത്ത നിന്നെ
യുദ്ധത്ത നിൽ ട്രംപ് പ്രതിനിധിയാണ്. നീഗൺ ആദ്യം ആയിരുന്നതു; ട്രംപ്
അവസാനത്തേതാണ്; സെലൻസകി മദ്ധ്യേ യുള്ള കലാപമാണ്.